Mai multă dragoste pentru sport din partea profesorilor de educație fizică!

Puține sînt orașele care se pot lăuda cu atît de mulți profesori de educație fizică ca Tg. Mureș. Numai absolvenți I. C. F. cu specializarea baschet sînt vreo 20, printre care numeroși foști jucători fruntași și chiar componenți ai echipei reprezentative. Firesc ar fi fost ca, o dată înapoiați acasă, acești profesori să muncească cu tragere de inimă, să arate că au urmat cursurile I.C.F. pentru că iubesc sportul, să nu precupețească nici un efort pentru a sădi în inimile elevilor dragostea pentru practicarea sporturilor, mai ales a celor cu o frumoasă tradiție în orașul de pe Mureș.

De fapt, lucrurile stau cu totul altfel. Uitînd, se vede treaba, că ei înșiși au ajuns sportivi fruntași datorită pasiunii vechilor lor profesori care îi strîngeau, zi de zi, pe terenuri și pe stadioane pentru a le îndruma pașii spre măiestrie, actualii profesori se mărginesc doar... la predarea orelor de curs. Atît și nimic mai mult! Urmarea? De unde cu 10—15 ani în urmă la campionatul de baschet al elevilor mureșeni participau peste 100 de echipe, anul acesta, de pildă, s-au întrecut doar... 10 formații. Aceeași situație la atletism, înot, polo, volei și alte sporturi pe care elevii le practică rarori, cu totul întîmplător, nicidecum ca urmare a îndrumării profesorilor de educație fizică.

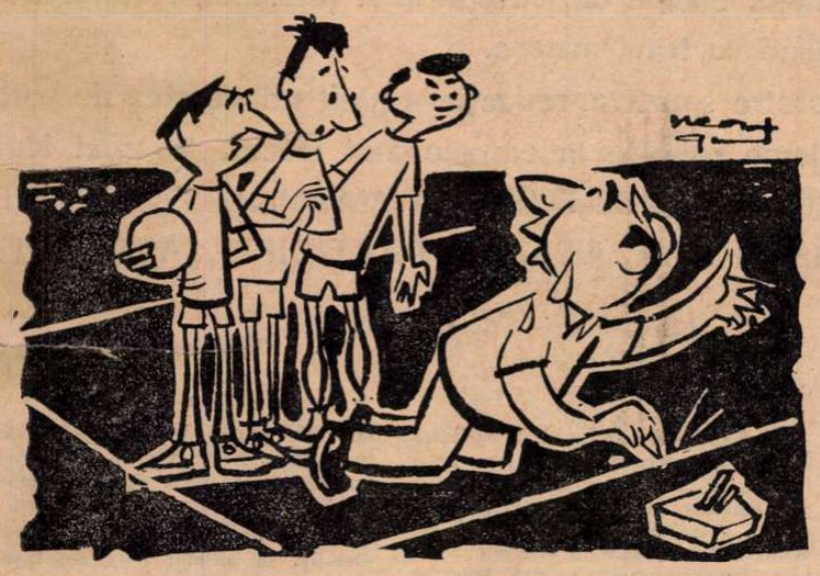

— Cum, nici astăzi nu e marcat terenul?
— Ce sînt eu de vină că n-a fost cretă la librărie!

Dar ce să mai vorbim de o activitate organizată, cînd profesorii nu se îngrijesc nici măcar de amenajarea unor baze sportive simple în curțile școlilor? La școala medie nr. 1 „Ilarie Papiu", de pildă, există o curte imensă, frumos asfaltată. Știți care este singura amenajare sportivă? Un teren de handbal DESENAT CU CRETA!? Și aici sînt profesori de educație fizică *A. Balaș* și *L. Grün*, un fost baschetbalist și un fost voleibalist. La fel de „strălucită" se prezintă situația la Școala medie nr. 3 (prof. *I. Ehedi*, — specializarea atletism) și la Școala medie nr. 4 (prof. *Adina Ciotea* și prof. *Al. Pop*).

Să nu uităm însă că la Tg. Mureș există I.M.F. și Institutul Pedagogic, unde ar trebui să facă sport sute și sute de studenți. Ei bine, aceste institute au doar cîteva echipe: cea de baschet care a fost la un pas de retrogradare din seria I a campionatului republican; cea de handbal care a retrogradat în seria a II-a (ambele formații sînt ale I.M.F.) și cea de baschet a Institutului Pedagogic, care activează la un slab nivel în campionatul de calificare. Oare numai atît pot realiza profesorii de educație fizică *A. Borbeli*, *I. Zöldeș*, (I.M.F.), *Zaharia Stei*, *Antrej Peter* și *K. Soo* (Institutul Pedagogic)? Unii dintre ei (cei de la I.M.F.) se plîng că nu sînt sprijiniți de conducerea institutului. Ceea ce, după cîte am aflat, este adevărat, din păcate. Dar aceasta este principala cauză a slabei activități din cele două institute? Nu cumva mai există și puțină comoditate, lipsă de pasiune, înțelegerea greșită a misiunii de profesor de educație fizică? Nu cred profesorii amintiți mai sus că dacă s-ar ocupa cu adevărat de organizarea activității sportive, de selecționarea și de pregătirea numeroșilor sportivi care vin din toate colțurile țării să învețe ar crește și nivelul performanțelor echipelor din facultățile mureșene? Noi sîntem convinși că da, tot astfel cum sîntem convinși că dacă și profesorii din școlile medii și-ar face cu adevărat datoria, secțiile de performanță din Tg. Mureș ar avea asigurată o pepinieră foarte bogată.

Concluziile socotim că ar trebui să le tragă chiar profesorii de educație fizică!...

D. STĂNCULESCU

Cartea sportivă — cît mai repede în mîna cititorului

În ansamblul literaturii care se editează în țara noastră cartea sportivă ocupă un loc bine definit.

Avîntul mișcării de cultură fizică și sport a determinat necesitatea editării unei adevărate literaturi, destinate specialiștilor, celor ce se inițiază în tainele sportului, precum și maselor largi. Pentru aproape fiecare disciplină sportivă au apărut lucrări de inițiere și de specialitate, care contribuie la creșterea necontenită a mișcării sportive, la ridicarea nivelului sportului de performanță.

De unde în trecut sportul era practicat mai mult „după ureche", pe baza unor tradiții moștenite în cadrul fiecărui club, astăzi apar cărți de specialitate care caută să generalizeze experiența înaintată în fiecare ramură, prezentînd cele mai de seamă realizări interne și internaționale, practica avansată a specialiștilor. O importantă deosebită reprezintă editarea ghidurilor și îndreptarelor turistice ce se adresează unor mase largi de cititori și care sînt căutate din ce în ce mai mult. Dezvoltarea turismului și alpinismului face ca asemenea lucrări să fie solicitate din ce în ce mai mult, tiraje importante fiind uneori cu totul nesatisfăcătoare față de cererile publicului cititor.

Pătrunderea în mase a cărții de sport este condiționată în mare măsură de atenția ce i se acordă de către organele de difuzare. O bună prezentare a cărților, evidențierea noutăților în raioanele specializate și în vitrine, recomandarea atentă și competentă făcută paralel cu informarea cititorului, iată elemente care favorizează pătrunderea în mase din ce în ce mai largi a acestei literaturi.

Librăriile din Capitală s-au achitat pînă acum — în cea mai mare măsură — în condiții bune de problema difuzării cărții de sport. Astfel, în librăriile cu sortiment complet de carte („Universală", „Eminescu", „Sadoveanu", „Academiei" ș.a.), cartea de sport se găsește expusă în raioane speciale, aranjată pe discipline sportive. Vitrinele tuturor librăriilor etalează cu grijă și promptitudine noile apariții, astfel că cititorul interesat este informat pe această cale imediat după apariția fiecărei lucrări noi. Dar Centrul de librării și difuzare a cărții, Regionala București, nu s-a limitat numai la acest gen de informare și recomandare. Cu prilejul desfășurării jocurilor olimpice de la Tokio, la una din noile librării — „M. Sadoveanu" — a fost amenajată o vitrină specială în care a figurat la loc de cinste lucrarea **„Jocurile olimpice de-a lungul veacurilor"**, de V. Bănciulescu și alte lucrări, alături de trofee obținute de sportivii noștri fruntași. Apariția **„Palestricei"** de Constantin Kirițescu a prilejuit, de asemenea, amenajarea unor vitrine speciale la două din marile librării. Dată fiind valoarea deosebită a lucrării, ea a fost recomandată cadrelor și studenților de la I.C.F., iar cu sprijinul secției de învățămînt a Sfatului popular al Capitalei tuturor profesorilor de educație fizică de la școlile din București.

Împreună cu filialele raionale ale A.G.V.P.S. — C.L.D.C. — Reg. București, a organizat prezentarea în adunările filialelor a lucrărilor **„Istoria pisciculturii și a pescuitului în România"** de C. Giurescu, **„Acvaristica și pescuitul sportiv"** de Kaszony și **„D-ale pescarilor și vînătorilor"** de Matty Aslan, care au fost puse la dispoziția amatorilor în standuri speciale.

La apariția fiecărei lucrări de specialitate s-a luat legătura cu cluburile sportive, astfel încît acestea să poată avea în primul rînd asigurat numărul de exemplare necesare bibliotecilor lor și sportivilor de performanță. Un factor important în activarea difuzării cărții sportive îl constituie activitatea librăriei „Cartea prin poștă", care trimite liste de informare și recomandări în toate orașele din țară. Asemenea liste de informare se difuzează și prin standurile de cărți din întreprinderi, pentru o cît mai bună informare a celor interesați.

Buletinul informativ pentru uzul stațiilor de radioamplificare din întreprinderi cuprinde în fiecare număr al său cuprinzătoare liste și prezentări ale cărții sportive.

În ultima perioadă C.L.D.C. — Regionala București a inițiat o formă deosebit de eficace pentru difuzarea cărții de sport: standuri și tonete pe stadioanele sportive, la manifestări care se bucură de participarea unui mare număr de spectatori.

În curînd vor începe operațiile de stabilire a necesarului de carte pentru anul 1966, pe baza sondării nevoilor cititori. Cartea de sport se va bucura și în acest an de aceeași atenție, de aceeași grijă pentru ca tirajele fiecărei lucrări să poată fi stabilite în funcție de necesarul real, acoperind toate cerințele cititorilor, în cele mai bune condiții.

Legătura permanentă cu organele UCFS, cu editura va putea asigura și în viitor o mai bună cunoaștere a nevoilor de carte sportivă, a specialiștilor și antrenorilor noștri, a sportivilor. Această colaborare va contribui la includerea în planurile editoriale a lucrărilor de actualitate, a lucrărilor care cuprind în ele soluțiile necesare dezvoltării pe mai departe a activității de cultură fizică și sport din țara noastră.

EMIL VASILCO
de la Centrul de librării și difuzare a cărții — Regionala București

PE TEME ACTUALE

Alexandria, Agnita, Tg. Secuiesc — nume noi pe harta atletismului nostru

Timp de două zile, stadionul din Poiana Brașov a fost luat, pur și simplu, cu asalt de marele număr al celor care și-au disputat titlurile de campioni republicani pe 1965 la juniorii de categoria a II-a (15—16 ani).

Ceea ce ni se pare foarte important de subliniat nu este numai numărul foarte mare al competitorilor (peste 500!), cît faptul că majoritatea lor au arătat remarcabile calități fizice care, printr-o atentă și sîrguitoare muncă de pregătire, pot conduce la obținerea unor rezultate sportive de valoare.

Vrem să mai insistăm puțin asupra cîtorva fapte care ni se par deosebite. Începutul îl vom face cu acel 1,62 m obținut la săritura în înălțime de Erica Stoenescu din... Alexandria! Despre această fată se poate spune că a fost revelația anului 1965 la săritura în înălțime. Erica Stoenescu a cîștigat „școlarele" de la Cluj cu 1,61 m. În tabăra de pregătire a junioarelor, în ultimele 3 săptămîni, antrenorul Gh. Stănescu a sesizat marile calități ale acestei fete, dar mai ales „defectele" ei tehnice. Și în acest interval foarte scurt de timp el a învățat-o să sară prin rostogolire ventrală (în locul „demodatei" sărituri prin pășire). Erica a deprins repede noul procedeu tehnic și iat-o devenind campioană republicană cu un rezultat echivalent... normei de maestru al sportului.

În afara acestei fete din Alexandria, vom mai consemna — alți cîștigători — pe: Ion Armeanu din... Agnita, pe I. Szacacs din... T. Secuiesc. I-am ales pe aceștia pentru că provin din centre puțin cunoscute în atletismul de performanță.

DUPĂ DUBLA ÎNTÎLNIRE DE VOLEI
ROMÂNIA — UNGARIA ȘI ÎNAINTEA „UNIVERSIADEI"

Cele două jocuri susținute de voleibaliștii noștri cu echipa R. P. Ungare au fost deosebit de utile. Oaspeții ne-au opus cu acest prilej o formație puternică, o națională a Ungariei din rîndurile căreia au lipsit doar Tatar și Ianosi. Deci, un adversar valoros.

După cum se știe, primul joc ne-a revenit cu scorul de 3—1, în care am cîștigat seturile respective la scoruri categorice (3, 2, 2). La prima vedere s-ar părea că totul a mers bine. Dar...

Se știe că voleibaliștii noștri au avut un sezon încărcat (campionatul, turneul de la Leipzig, C.C.E.) și tocmai de aceea antrenorii au alcătuit un program de pregătire care să permită refacerea potențialului fizic, readucerea în cea mai bună formă a echipei pentru *Universiadă* și apoi pentru *„Cupa mondială"* (unde vor juca și Derzei și Schreiber). Pe de altă parte, lucrînd în perspectivă, lotul cuprinde azi pe lîngă elemente cu experiență (Drăgan, Grigorovici, Bărbuță, Coste, Szöcs) și jucători tineri ca Udișteanu, Iorga, Barta, Costinescu, Porosnicu, Tîrlici. Așadar, un motiv pentru a nu ne alarma de înfrîngerea din al doilea meci, pe care l-am pierdut cu 3—2, după aproape două ore de joc.

Dar, cu prilejul acestor jocuri au ieșit la iveală cîteva lipsuri de ordin moral-volitiv, de tehnică individuală și chiar de tactică. Acestea trebuie remediate.

Iată cîteva dintre ele. În primul joc, după setul cîștigat cu 15—3, s-a considerat că adversarul poate fi ușor depășit și s-a acționat în consecință. A trebuit să se piardă un set ca echipa să se mobilizeze. Dar această lecție n-a folosit, iar în jocul următor treburile au stat și mai slab. Jucători ca Bărbuță, Szöcs, Coste, de la care așteptam să fie „punctul forte" al echipei, care să „tragă" după ei pe colegii tineri, acționau încet, fără personalitate și greșeau mult. Astfel echipa a fost surprinsă de combativitatea și puterea de luptă a adversarului. De asemenea, a ieșit la iveală slabul joc din linia a doua. Dublarea atacului și a blocajului s-a făcut rar și defectuos. Între linii s-a creat un mare gol, de care oaspeții au profitat și au făcut numeroase puncte. Indiferent de perioada în care ne aflăm, nu este admis ca Bărbuță, Szöcs, Coste — mai ales — și chiar Iorga și Drăgan să comită unele greșeli destul de grave. Bărbuță și Coste au trimis în... tribună mingi extrem de ușoare, din cauza preluărilor defectuoase. În plus, Coste a lăsat să... pice lîngă el în teren, una după alta, trei mingi pe care le considera în... aut. Echipa va trebui să respecte pe viitor cu strictețe tactica de joc, indiferent dacă este condusă. Mai trebuie ca schimbările să se efectueze cu atenție, fiindcă și în acest sens s-a greșit. Timpul care a mai rămas trebuie folosit din plin pentru ca echipa să se comporte la valoarea sa reală.

CONSTANTIN ALEXE

„Legea muntelui" — RECENZIE

Răspunzînd dorinței legitime a maselor de cititori de a li se pune la dispoziție și lucrări de beletristică sportivă, Editura UCFS a inclus în fiecare an în programul său editorial — dar ar trebui să arate și mai multă preocupare în această direcție — pe lîngă lucrări de specialitate cu caracter pedagogic, și o serie de cărți de literatură sportivă care, cum era și de așteptat, au trezit un viu interes.

Una din ultimele cărți de acest gen care au apărut în vitrinele librăriilor — dar n-au stat mult timp acolo! — este „LEGEA MUNTELUI", o culegere de nuvele și povestiri cu subiect sportiv. Purtînd titlul uneia din nuvelele selecționate în acest volum „LEGEA MUNTELUI" prezintă alături de clasici ai literaturii universale, al căror condei a zugrăvit crîmpeie din viața și îndeletnicirile tineretului, și nume de scriitori contemporani, cunoscuți pentru pasiunea cu care urmăresc, de ani de zile, fenomenul sportiv.

Avînd „părinți" diferiți — și-i amintim pe cîțiva dintre ei: Lev Tolstoi, Jack London, Ernest Hemingway, Frank Hardy, Ionel Teodoreanu, Dan Deșliu, Teodor Mazilu etc. — povestirile și nuvelele strînse în acest volum, abordează o gamă largă de subiecte și oferă cititorului o mare varietate de stiluri, de mijloace de tratare, lucrarea devenind astfel deosebit de atractivă.

Despărțiți între ei, uneori, de hotare de cîte un veac, scriind fiecare în felul lor caracteristic, autorii pe care îi întîlnim în „LEGEA MUNTELUI" marchează însă o trăsătură comună: dragostea lor pentru sport, ecoul pe care l-au avut în inimile lor întrecerile tinerești din arenele sportive.

JACK BERARIU

Hotărîri luate la a X-a sesiune a Conferinței F.I.B.A.

De vorbă cu prof. O. Dimitriu, secretar general al Federației române de baschet

Zilele trecute s-a încheiat la Varna cea de a X-a sesiune a Conferinței permanente a F.I.B.A. la care au participat ca reprezentanți ai țării noastre tov. **Ion Tulpan** — președintele Federației române de baschet — și tov. **Octav Dimitriu** — secretar general al Federației.

Într-o convorbire cu tov. **Octav Dimitriu**, acesta ne-a relatat amănunte asupra celor mai importante hotărîri ale Conferinței:

— De la început doresc să precizez că prin afilierea Norvegiei nu a mai rămas nici o țară din Europa neafiliată la F.I.B.A. Acest lucru dovedește răspîndirea pe care o are baschetul pe continentul nostru. Cît privește marile competiții, lucrările sesiunii au stabilit ca ele să se dispute la următoarele date: campionatul european al junioarelor la 22—29 august 1965 în Bulgaria; campionatul balcanic al juniorilor la 25—29 august 1965 în Iugoslavia; campionatul european pentru echipe de senioare la 1—10 octombrie 1966 în România (la Cluj și la Brașov, cu turneu final la Cluj); campionatul european al echipelor masculine la 20 septembrie—5 octombrie 1967 în Finlanda.

— Cum se va face calificarea pentru „europenele" masculine?

— S-a propus, dar nu s-a decis, ca pe lîngă cele șase echipe calificate direct (U.R.S.S., Iugoslavia, Polonia, Italia, Bulgaria și Finlanda) să participe primele două echipe clasate în diverse competiții de amploare ca: Jocurile balcanice, Cupa polară, Cupa Europei centrale, Cupa celor 6 națiuni etc.

— Ce alte hotărîri s-au luat?

— Desfășurarea turneului de calificare pentru J. O. în capitala Bulgariei; disputarea Cupei intercontinentale; permisiunea ca juniorii care fac parte din echipe naționale să poată participa la întrecerile organizate de F.I.B.A.; modificarea formulei de desfășurare a C.C.E. (din optimi echipele se împart în două serii de cîte patru și joacă sistem turneu); organizarea cu ocazia sesiunii C.I.O. a unui joc demonstrativ între echipele feminine ale Braziliei și Cehoslovaciei etc. După cum se vede, a fost o sesiune foarte rodnică.